

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

27 maja

№ 38.

Rok 1933.

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

- Poz.:** 306—Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 3 kwietnia 1933 r. o uldze celnej na skóry giemzowe 745
- 307—Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 6 maja 1933 r. o uldze celnej na stynki 746
- 308—Przemysłu i Handlu z dnia 17 maja 1933 r. w sprawie postępowania przy powstawaniu państwowych zakładów elektrycznych, mających się trudnić zawodowym zbytem energii elektrycznej 746
- 309—Komunikacji z dnia 19 maja 1933 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Opieki Społecznej, w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 26 sierpnia 1929 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Pracy i Opieki Społecznej o zakresie opieki lekarskiej i środków leczniczych dla pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” 747

OBWIESZCZENIE MINISTRÓW:

- Poz.:** 310—Komunikacji i Spraw Wewnętrznych wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 6 marca 1933 r. w sprawie sprostowania błędów w rozporządzeniu Ministra Komunikacji i Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanem w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 15 stycznia 1933 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych 748

306.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 3 kwietnia 1933 r.

o uldze celnej na skóry giemzowe.

Na podstawie art. 7 pkt. b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy przywozie poniżej wyszczególnionych towarów pobiera się cło ulgowe, którego wysokość w stosunku do cła normalnego (autonomicznego) określa się jak następuje:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło ulgowe w % cła normalnego (autonomicznego)
z 55 z p. 4	Skóry giemzowe — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu .	12

§ 2. Za towary, które na podstawie niniejszego rozporządzenia mogłyby korzystać z ulg celnych, lecz które zostaną oclone bez zastosowania ulg celnych, może być zwrócona różnica należności między cłem normalnem a ulgowem, o ile:

- a) zostanie ustalona przez urząd celny tożsamość towaru przed wydaniem jego do wolnego obrotu, przyczem ustalenie tożsamości winno się odbyć przez wydzielenie prób w sposób przewidziany w § 42 rozporządzenia z dnia 14 marca 1930 r. o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 276),

- b) podanie o zastosowanie ulgi celnej będzie złożone w przeciągu dni 60 od chwili ostatecznego ustalenia wyniku rewizji danego towaru.

Jeżeli petent wystąpi o ulgę celną przed sprowadzeniem towaru, lecz ocli go za cłem normalnym, zanim zostanie wydane pozwolenie na ulgową odprawę celną, to w takich wypadkach zwrot różnicy cła może nastąpić na skutek podania petenta, złożonego w przeciągu 30 dni od chwili przyznania ulgi celnej wraz z deklaracją celną (kwitem celnym) oraz z dowodami, stwierdzającymi, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, tożsamość towaru.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do odwołania.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz

307.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 6 maja 1933 r.

o uldze celnej na stynki.

Na podstawie art. 7 punkt b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy przywozie poniżej wyszczególnionego towaru pobiera się cło ulgowe, którego wysokość w stosunku do cła normalnego (autonomicznego) określa się jak następuje:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło ulgowe w % cła normalnego (autonomicznego)
z 37 z p. 3 b)	II stynki suszone (osmerus eperlanus L) — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	5

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do odwołania.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz

308.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 17 maja 1933 r.

w sprawie postępowania przy powstawaniu państwowych zakładów elektrycznych, mających się trudnić zawodowym zbytem energii elektrycznej.

Na podstawie art. 5, 15 i 22 ustawy elektrycznej z dnia 21 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 277) oraz art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479), zarządzam co następuje:

§ 1. Za zakłady elektryczne państwowe w rozumieniu art. 15 ustawy elektrycznej należy uważać zakłady nie wydzielone z ogólnej administracji państwowej w myśl przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1927 r. o wydzieleniu z administracji państwowej przedsiębiorstw państwowych, przemysłowych, handlowych i górniczych oraz o ich komercjalizacji (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 195), o ile zakłady te będą zajmowały się wytwarzaniem, przetwarzaniem, przesyłaniem lub rozdzielaniem energii elektrycznej w celu jej zawodowego zbytu albo choćby bez zbytu, lecz w celu zasilania publicznych środków komunikacji, korzystających z prądu silnego.

§ 2. Urzędy i instytucje państwowe, zamierzające utworzyć nowe lub wykorzystać istniejące, pozostające w ich zarządzie, zakłady elektryczne państwowe do celów wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, powinny uprzednio za pośrednictwem swej władzy centralnej porozumieć się z Ministrem Przemysłu i Handlu co do możliwości zrealizowania swych zamiarów ze względu na interes publiczny i ogólną gospodarkę elektryczną Państwa, oraz ze względów natury technicznej, jak również i co do podstawowych warunków ich działania.

Przepis ustępu 1 ma analogiczne zastosowanie, jeżeli chodzi o rozszerzenie obszaru zasilania już istniejących zakładów państwowych, zbywających zawodowo energję elektryczną, lub o zmianę charakteru ich działalności lub też o zniesienie takich zakładów.

§ 3. Urzędy i instytucje państwowe, po osiągnięciem porozumienia w myśl paragrafu poprzedniego, zgłaszają za pośrednictwem swej władzy centralnej Ministrowi Przemysłu i Handlu odpowiedni wniosek dołączając do niego:

- ogólny opis techniczny całego zakładu elektrycznego, nie wyłączając budowli wodnych, o ile chodzi o zakład wodno-elektryczny,
- ogólne orientacyjne plany budowli i linii elektrycznych, wykonane w skali nie mniejszej niż 1 : 25.000, a w wyjątkowych przypadkach dla bardzo długich linii elektrycznych w skali nie mniejszej niż 1 : 300.000; o ile zaś chodzi o zakłady elektryczne, obliczone na zelektryfikowanie obszarów o zaludnieniu do 8.000 mieszkańców, wystarczy tylko ogólny orientacyjny planik obszaru